

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 28.— Cor.
 Pe jumătate an 14.— "
 Pe 3 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și
 strălănatate:
 Pe un an . . . 40.— franci.
 Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA

și ADMINISTRȚIA
 Strada Zrinyi Nrul 1/a
 INSERTIUNILE
 se primesc la admnl-
 strație.
 Mulțumite publice și Low
 deschis costă șirul 20 fil.
 Manuscrisurile nu se in-
 napolază.

Luptele din Galiția.

Iasi, 30 Maiu v.

Luptele din Galiția sunt, prin efectele lor tactice, cele mai importante din întreaga desfășurare a campaniei de până acum. Rușii au fost nevoiți să părăsească cea mai mare parte din Galiția ocupată prin silinți atât de costisitoare și de îndelungate, în cele două luni anterioare de războiu.

Căderea cetății Przemysl, retragerea trupelor rusești de pe valea râului San, în așa fel încât chiar evacuarea Lembergului nu este cu totul exclusă, imposibilitatea actuală a armatelor țarului de a începe o ofensivă energetică în unul din capetele frontului galițian, pentru a opri înaintarea de front a trupelor austro-germane, toate acestea arată că stăpânirea Rușilor asupra Galiției este grav amenințată.

Numai bătălia de pe Marna se poate compara în importanță cu cea desfășurată de o lună în Galiția; dar consecințele tactice ale acelei lupte au fost mult mai puțin importante decât ale acelei de pe frontul galițian: numărul prizonierilor, pierderile de teren, armament și oameni au fost mult mai mici decât cele înregistrate numai până astăzi în Galiția. În schimb însă, după rezultatele și experiențele cunoscute pe frontul oriental, nu putem da bătăliei din Galiția aceeași însemnătate ca și celei de pe Marna, tocmai pentru că mișcările din regiunea ruso-germano-austriacă a războiului au fost de o amploare mult mai mare decât mișcările de pe frontul opus și

revenirile, după operații uriașe, au fost mult mai frecvente în răsărit decât în apus.

Din punct de vedere militar bătălia din Galiția, cu succesele pe cari le-au obținut Germanii în cursul ei, este o verificare strălucită a importanței pe care o au în acest războiu artileria și cantitatea munițiilor de care dispune.

După comunicatele rusești rezultă cu toată limpezimea că retragerea armatelor ce ocupau Galiția până pe crestele Carpaților se datorește numai superiorității zdrobitoare a artileriei care a aruncat adevărați munți de fontă și explozibile asupra trupelor rusești, punându-le în neputință de a rezista grozavei avalanșe ce cădea asupra lor.

Rezervele de munițiuni ale Rușilor nu le mai permiteau o reluare a ofensivei, astfel încât ei sunt și acum nevoiți să aștepte noi putinți de aprovizionare, pentru a putea reînchepe lupta cu o nouă siguranță

...Deocamdată pierderile Rușilor rămân foarte mari, fie în oameni, fie în teren...

...Comunicatele germane arată că Rușii opun însă pretutindeni în retragerea lor o împotrivire îndârjită.

Luptele din Galiția confirmă încă odată prevederile acelor cari vedeau în actualul

războiu un eveniment militar de un gen cu totul nou și cari socoteau că principalul element al victoriei finale va fi timpul...

Luptele din Galiția rămân ca un mare episod al războiului actual pe frontul oriental, dar acest episod nu întrunește toate elementele necesare pentru a fi un desnodământ.

După fie-ce lovitură, oricât de mare, și cât de dureroasă, ne revine refrenul pe care-l auzim mereu de zece luni: Războiul continuă, războiul va continua.

Rusia îndepărtată de Dunăre.

Niciodată politica externă a Rusiei nu suferi o înfrângere mai dureroasă ca la încheierea păcii dela Paris (1856). Toată politica lui Alexandru II, în primii cincisprezece ani ai domniei sale, nu urmărea decât o singură țintă: aceea de a se elibera de condițiile umilitoare ale acestui tratat, cari loveau dreptul de suveranitate în marea Neagră, oprea progresul și jignea demnitatea unei mari națiuni.

Un articol al tratatului de Paris arată că: 1) Marea Neagră va fi neutralizată și 2) deschisă marinilor de comerț a tuturor națiunilor; apele sale rămân interzise marinilor militare. În consecință nu se va crea, nici nu se va conserva arsenale militare pe litoralul mării Negre.

Campania diplomatică rusă începe lupta cu toate armele ce-i stau la îndemână pentru ștergerea acestui articol, rămânând pentru mai târziu ca să câștige pe rând tot ce pierduse în chestiunea Dunării și a Orientului.

Acesta este momentul istoric în care, am putea zice, termometrul politic al influenței ruse în Orient este căzut la zero. Numai la 1870 începe să se ridice și continuă mereu în creștere:

Pe-aici trecură 'nvinșii...

Pe-aici trecură 'nvinșii muți, în fugă,
 Pe-aici trecură ei...

Și semănară sânge 'n picuri grei,
 Prin țara unde oamenii se 'njugă...

Pe-aici trecură 'n marșuri triumfale
 Și cu nădejdi în piepturile lor...
 Aicea e 'ngropată 'n neagră jale
 Mănăria unui îndrăsneț popor.

Movile de cadavre au rămas
 Aici pe stepe, 'n zarea 'nsângerată
 Și cad și cad la fiecare pas
 Din cei ce-au vrut pământu 'ntreg să-l bată...

Bogatul sânge ce 'n pământ s'a supt,
 E-un fluid ce asmuță ne'nterupt,
 E roșie sămânță de pierzare,
 Sămânță a războae 'ngrozitoare,
 Ce vor trăi din grozavii și-avânt
 Pân' va trăi acest bătrân pământ.

A. Cotruș.

Descoperiri arheologice în Dobrogea.

Rămășițele vechii cetăți grecești Callatis. —
 Noile descoperiri făcute cu ocazia săpăturilor
 din Mangalia.

Ne-am ocupat la timp de interesantele descoperiri ce s'au făcut în Mangalia, unde după cum se știe cu ocazia unor săpături s'a dat de urmele vechii cetăți Callatis.

Lucrările pentru desgroparea rămășițelor acestei cetăți continuă cu multă activitate sub conducerea dlui Teodor escu, subdirectorul muzeului de antichități din București.

Cu privire la noile descoperiri ce s'au făcut, putem da următoarele amănunte:

„Cetatea Callatis”, veche colonie grecească la Marea Neagră, a fost întărită pentru ultima oară de împăratul Justinian, pe la jumătatea veacului VI după Cristos, cu un zid de piatră gros de vre-o 4 metri sus, iar la temelie de aproape 4.80 m., cu un șanț mare care mergea dealungul zidului pe o distanță de 500 m., începând de la mare din partea de nord-est, iar de aci se îndepărtează de zid, închizând o mare parte de loc până în apropierea lacului Mangalia.

Cercetările, din cauza aceasta, nu s'au putut face decât în câteva puncte, din pricină că orașul actual este așezat chiar pe subsolul cetății antice. Totuși rezultatele au fost destul de mulțumitoare.

S'a stabilit cu precizie traseul laturei nord-

estică a cetății, în lungime de aproape 400 metri, descoperindu-se cu această ocazie și două turnuri exterioare, pătrate, menite să apere mai temeinic zidul de înconjur.

În interior s'a dat de urmele unei construcții foarte interesantă, situată în apropierea mării. Clădirea este foarte complexă și din cât s'a putut urmări până acuma, rezultă că ne aflăm în fața unui edificiu de formă veche romană, adică o sală mare cu ziduri exterioare foarte puternice, iar în interior având două rânduri de stâlpi pe cari se sprijineau arcadele ce susțineau acoperișul. Stâlpii cu bazele și cu capitulurile lor erau de marmoră. Pe acestea ca și pe capituluri, sunt sculptate în relief cruci de formă bizantină dela sfârșitul veacului VI după Christos, ceea ce arată că edificiul e din acea vreme.

Alături de aceasta și așezată perpendicular pe ea, se află o construcție la fel, însă mult mai monumentală, având și stâlpi groși de zidărie în interior, meniți și ei să susțină bolți solide și înalte. Aci s'au găsit cele mai frumoase capituluri cu cruce, cum și coloane de marmoră aproape întregi. Orientarea acestui al doilea edificiu dela est la vest, arată îndeajuns, pe lângă celelalte semne, că e vorba de o biserică creștină.

Atât ea cât și celelalte construcții sunt pavate în interior cu lespezi frumoase de peatră și comunică între ele.

Nu s'au putut descoperi însă în întregime ruinele din pricină că ar fi trebuit să se împingă săpăturile pe locuri particulare.

Sf.

